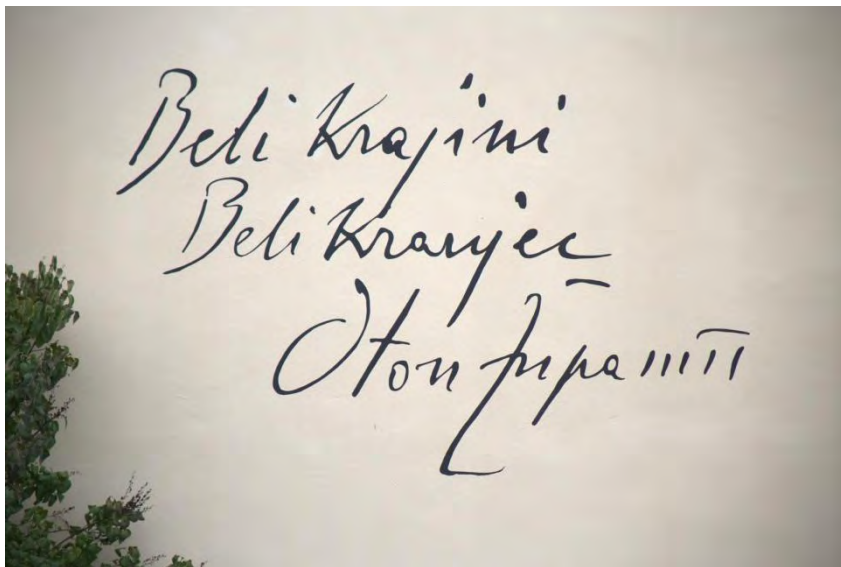

Dijaki tretjih letnikov v Beli krajini

Kraji, kjer so meseci sami maji

Dolenjska ni znana le kot dežela cvička in kočevskih medvedov, marveč tudi kot zibelka slovenske literature. Na naši geografsko-literarni ekskurziji smo поблиže spoznali kraje, kjer so živeli in delovali številni slovenski pesniki in pisatelji. Ta del Slovenije je geografsko pester in zanimiv. O deželi smo mnogo izvedeli ob razlagi prof. Trškanove in prof. Griljeve ter sošolcev, saj smo se vsi aktivno vključevali s predstavitvami in recitacijami.

Dan je bil oblačen in prav nič podoben toplim septembrskim dnem, ki smo jih navajeni. Pa vendar vlaga in mraz nista dosegla naših src, saj smo polni elana pričeli naše pohajkovanje po Dolenjski. Tako kot je zdaj že v navadi, smo z našim predpripravljenim programom že na avtobusu pričarali literarno vzdušje. Imeli smo tudi čas, da se docela zbudimo ter smo bili pripravljeni na naš prvi ogled. V vasi Krka smo zavili proti izviru reke Krke. Sprehodili smo se po Krški jami ter se nato okrepčali na jutranji kavi pred gradom Žužemberg.

Kraji, ki so zeleni, tudi ko je vreme sivo

Sledil je avtobusni ogled plavža in železarne Dvor, o čemer je zanimivo spregovoril sošolec Tim. Prelestna dolenjska pokrajina nas ni razočarala niti v turobnem oblačnem vremenu. Skozi okna avtobusa so mimo nas polzela ajdova in koruzna polja, sredi polj so se zibale breze, ki jih v svojih pesmih opeva Župančič.

Sledil je kratek sprehod do izvira reke Krupe, kjer smo občudovali prečudovite modro-zelene barve, ki so nam nato služile kot krasno ozadje za skupinsko fotografijo. Po tem kratkem oddihu v objemu narave pa smo se odpeljali do muzeja v Metliki, kjer smo поблиže spoznali zgodovino Bele krajine.

Na veliko žalost nekaterih pa ni sledila degustacija metliških vin v vinski kleti, katere ogled nas je čakal zatem. Smo pa izvedeli marsikaj o pridelavi in hranjenju dolenjskih vin, zlasti metliške črnine.

Po kosilu smo se prijetno siti in spočiti odpravili dalje v Vinico, rojstni kraj Otona Župančiča. Tam smo se sprehodili po Župančičevi spominski hiši, kjer so nam kuratorji pričarali pristno vzdušje z zabavnim skečem v lokalnem narečju. Ogled smo zaključili s ponovno recitacijo – tokrat Dume, v prijetnem ambientu pred pesnikovo spominsko hišo ter pod budnim očesom njegovega doprsnega kipa. Nismo zamudili priložnosti za skupinsko fotografijo.

Kraji z bogato kulturno dediščino

Dneva pa s tem še zdaleč ni bilo konec! Takoj je namreč sledil ogled tradicionalne belokranjske uskoške domačije, kjer nas je pričakala pogača, ob kateri smo spoznavali kulturno dediščino tamkajšnjih krajev. Za konec pa nas je čakala še demonstracija barvanja pisanic ter tkanja lanenega blaga, iz katerega so narejene tudi tradicionalne belokranjske noše.

Kraji, kjer domujejo odprti ljudje

"Tam žita, do prsi visoka vsako poletje šume in vsaka dlan je trda, široka, kot so široki in dobri ljudje."

Tako je zapisal o svoji rodni Dolenjski Tone Pavček. In res je. Kamorkoli smo prišli, smo bili sprejeti z odprtimi rokami. Vendar pa ni bila le topla dobrodošlica tista, ki nas je presenetila. Prijetno presenečeni smo bili tudi nad ponosom, s katerim so nas ljudje vodili skozi življenja svojih znamenitih prednikov, ljudskega izročila in običajev, ki jih še danes skrbno gojijo in ohranjajo žive.

"Nekje na Dolenjskem so kraji, hiša, vinograd, košček polja. Tam so meseci sami maji, tam sem nekoč bil doma." (Pavček)